

[Bjærner.]

Lovforslaget, som det ligger her, søger at løse Problemet ad de gamle kendte Veje, gennem Tvang og Indgreb og Afgift og gennem et stort administrativt Apparat. Hvorfor ikke forsøge det stik modsatte, Løsning gennem Frivillighed, gennem Oplysning og gennem Skattelettelse for dem, der hjælper med til at klare dette vigtige Problem. Jeg henstiller, at denne Løsning prøves i det Udvalg, der skal behandle Forslaget, og, som sagt, for os er det et meget afgørende Punkt, om Loven bevarer den frie Opsigelighed. Gør den ikke det, maa vi gaa imod den, men i øvrigt vil vi forbeholde os vor Stilling, til Sagen har været behandlet i Udvalg.

De Bemærkninger, jeg har gjort til dette Forslag, antyder jo allerede, at Retsforbundet ikke vil kunne gaa med til det fra kommunistisk Side fremsatte Forslag. Det er, som det er sagt, nogenlunde en Gengivelse af Ungdomskommissionens Forslag, dog med den Manco, som tidligere er nævnt, at man har glemt ved Fremsættelsen her at gøre Loven midlertidig og sætte en Udløbsdato for den. Vi kan ikke støtte dette Forslag, men maa gaa imod det.

Med Hensyn til det af den højtærede Minister fremsatte lille Lovforslag vedrørende en Ændring i Lejelovens § 64 h, kan jeg sige ligesom det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, at jeg var ogsaa lidt overrasket over at se, at Huslejekommissionen var enig i dette Forslag. Det er gaaet lidt rask med den Enighed. Det blev jo forelagt i Forbindelse med en hel Del andre Problemer, som stadig væk er under Behandling, og til hvis Belysning der skal indhentes visse Oplysninger. Men der kan ogsaa tales om dette Lovforslag i Udvalget. Jeg mener, Forslaget er lidt farligt. Hvis ikke der er tilstrækkelig Dokumentation for, at Fremlejningerne paa eget Initiativ bør kunne gribe ind i disse Forhold, saa er det noget betænkeligt at gaa til en Skærpelse af Loven, fordi alt, hvad der tilsyneladende giver den boligsøgende større Sikkerhed, samtidig indeholder den Fare, at det bliver vanskeligere for ham at skaffe sig Tag over Hovedet. Men som sagt, dette Forslag bør ogsaa behandles i Udvalg.

Skov Jørgensen: Der kan vanskeligt blive Unighed om, at Boligforholdene er af en saadan Karakter, at vi hverken kan eller bør skyde Opgaven at ændre disse Forhold fra os. Den højtærede Minister nævnte adskillige af de uheldige Virkninger, som det har for Ungdommen, at der er Mangel paa egne og egnede Værelser, og jeg finder for

saa vidt ikke noget at trække fra i de Betragtninger. Vi lovgiver i Dag om en Sag, der er af den allerdybeste Alvor, men Omraadet, vi befinder os paa, Hjemmet og Ejendomsretten, tilkommer saavist ogsaa at blive behandlet med den største Alvor, og Hjemmet og Ejendomsretten, disse Goder maa frem for alt tilsige os, at vi ikke forgriber os paa dem i Panik, da de er en Del af vort Samfunds Grundlag. Vi har før set, at Handlinger, berettigede eller uberettigede, begaaet i Panik fik uoprettelige Følger. Det var de uoverlagte Handlinger mere end deres Foranledning, der blev skæbnesvangre, og Forslagets manglende Klarhed med Hensyn til Forudsætninger og Konsekvenser gør mig utryk i saa Henseende. Hjemmet er en væsentlig Forudsætning for vor hele Indstilling, det er bestemmende for Sindelag, for Arbejdseffektivitet; Ejendomsretten er bortset fra dens mere direkte Virkninger en betydelig Inspiration og Drivkraft for Arbejde og Produktion, og ud fra Erkendelsen af disse Forhold kan jeg ikke indrømme Berettigelsen af det foreliggende Forslag. Jeg kan ikke indrømme, at dets Forudsætninger er tilstrækkeligt belyst, og jeg kan fremfor alt ikke indrømme, at det i sin Form er egnet til at løse Problemet paa det liberale Grundlag, som jeg finder paakrævet forudsat. Forslaget vil utvivlsomt gavne nogle i Øjeblikket. Det er næppe muligt at gisne om Omfanget af den Hjælp, en saadan Lov bringer. Kun kan det siges, at nogle vil blive hjulpet, men det vil samtidig paa afgørende Maade blive til Ulykke for andre, og dette, at der brydes med Princippet om Hjemmets Ukrænkelighed, frygter jeg for paa længere Sigt vil skade os alle.

Nu maa vi ikke tro, at det blot er Forholdene, der foraarsager disse uheldige Tilstande. De har vel ogsaa Forbindelse med uforstandigt Styre, og jeg finder det i høj Grad betænkeligt, om man da i Flæng straffes paa Ejendomsretten, fordi et lille Flertal har tilladt et uheldigt Styre i en Aarrække. Jeg minder om, at vi i 1930erne havde en betydelig Arbejdsløshed og Mangel af Materialer, men alligevel blev Husvildebarakkerne i København, der rejste sig efter forrige Krig, ikke erstattet af normal Bebyggelse. Jeg finder det ogsaa betænkeligt, at vi for Eftertiden regner det for tilladeligt at bøde paa tidligere manglende Arbejdsindsats ved Konfiskation. Medlemmer af det Parti, der nu har Regeringen, tillod sig i en Genopbygningsperiode at fortælle den danske Arbejder, at der ikke var psykologisk Baggrund for fuld Indsats paa Grund af det daværende Styre, og det